

dering af behovet for elevpladser. Dette skal sammenholdes med det faktum, at uddannelsen oprindeligt var forudsat udgiftsneutral, hvilket den har vist sig ikke at være for kommunerne. Kommunerne oplever uddannelsens finansiering som en belastning, hvilket også har indflydelse på antallet af elevpladser.

Dette fører frem til den væsentligste problemstilling, nemlig placeringen af uddannelsen. Ved behandlingen af lovforslaget i 1996 var vi i Venstre betænkelige ved, at der ville blive to uddannelseskulturer i vore døgninstitutioner, hvilket kunne føre til kompetence- og afgrænsningsproblemer.

Betæneligheden blev dengang delt af Kommunernes Landsforening, der ligeledes påpegede mulige problemer med finansieringen samt med at skaffe de nødvendige praktikpladser. Udtalelserne fra kommunerne, som bl.a. fremgår af PLS Consults rapport, tyder på, at man i flere tilfælde har oplevet de nævnte kompetence- og afgrænsningsproblemer, samt at KL's øvrige betæneligheder desværre også synes opfyldt. Venstre mener derfor, at placeringen af uddannelsen bør genovervejes.

Endelig må jeg sige, at profilen af de optagne elever jo indikerer, at der i denne del af uddannelsessystemet stadig mangler klare incitamenter til at påbegynde uddannelse tidligere i livet. Disse incitamenter skaber den pædagogiske grunduddannelse ikke i nær så høj grad, som regeringen ellers havde ventet.

I Venstre mener vi, at en diskussion af de nævnte problemstillinger er væsentlig for at sikre den optimale kvalitet. Vi vil derfor indstille, at problemstillingerne indgår i de fremtidige drøftelser i Uddannelsesudvalget, og vi vil gerne bidrage konstruktivt til drøftelserne.

Brian Mikkelsen (KF):

Læser man evalueringsrapporten og hørings svarene godt igennem, kan man se, at der generelt er stor tilfredshed med uddannelsen, både blandt nuværende og færdiguddannede elever, på arbejdsmarkedet og i kommunerne samt i de relevante organisationer.

Fra De Konservatives side var vi, som den foregående ordfører også var inde på, ligesom Venstre egentlig modstandere af den konstruktion, man vedtog for 3 år siden, men man kan jo se af PLS-rapporten, at tilfredsheden er stor. Der er et ganske lavt frafald på uddannelsen og øget beskæftigelse blandt de færdiguddannede,

og der er også en øget lyst til videreuddannelse. Det er i hver fald relevant at se og godt at se, at man har evnet at skabe en uddannelse, der lever op til størstedelen af de opstillede mål, og som formår at nå de unge, som ellers har folkeskolen som højeste uddannelse.

Men der er også nogle punkter, som vi fra konservativ side gerne ser behandlet nærmere i udvalget. Jeg mener, det er vigtigt at se nærmere på den store forskel, der er i antallet af oprettede elevpladser i kommuner og amter og antallet af ansøgere. Er det et rimeligt antal pladser, der er oprettet i amter og kommuner? Og afspejler tallene de behov, der rent faktisk er i kommunerne, eller er det udelukkende et økonomisk spørgsmål, der er skabt af den ordinære uddannelses finansieringsform? Hvis det er det sidstnævnte, der gør sig gældende, må vi se, om det er muligt at øge kommunernes incitament til at oprette reelle elevpladser.

Det er heller ikke helt godt at se elevernes aldersmæssige sammensætning. Ifølge evalueringssrapporten er næsten halvdelen af eleverne på den ordinære uddannelse således over 25 år. Det tyder ikke på, at uddannelsen har opnået den unge profil, som oprindeligt var tiltænkt, og det indikerer jo også, at uddannelsen ikke fuldt ud formår at ramme den tiltænkte målgruppe.

Vi har her i Folketinget – også i diskussion med de mennesker, der ved noget om de forskellige organisationer – diskuteret meget, hvordan man får aldersprofilen ned i det hele taget i uddannelsessystemet i Danmark. Det kan man gøre med både pisk og gulerod, men det er i hvert fald vigtigt at skabe nogle fornuftige incitamenter, så man starter tidligere. Aldersgennemsnittet for vore færdiguddannede er markant højere end i de fleste andre europæiske lande, og det betyder et stort samfundspild af ressourcer, hvor folk kunne være ude på arbejdsmarkedet og deltage i nogle fornuftige job i stedet for ofte at være på passiv ydelse. Det betyder selvfølgelig også noget for den enkelte, der kunne være med til at tjene penge hjem til sin familie og sandsynligvis også ville få et bedre livsindhold af at være ude på arbejdsmarkedet, så det vil vi godt være med til at fokusere på i denne konkrete uddannelse.

Men vi er, som jeg nævnte indledningsvis, relativt imponerede over de resultater, der er skabt med uddannelsen, og det vil sige, at vi fuldt ud kan støtte lovforslaget.